

581.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1932 r.

o wyłączeniu niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych z pod egzekucji urzędów skarbowych.

Na podstawie art. 1 ust. 2) ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) zarządza się co następuje:

§ 1. Określona w art. 1 ust. 1) ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) właściwość urzędów skarbowych do przymusowego ściągania świadczeń pieniężnych, które mogą być ściągane na podstawie obowiązujących przepisów w trybie administracyjnym, nie obejmuje następujących należności:

- a) należności wynikających z zarządzeń administracyjnych władz wojskowych, a potrącanych w trybie ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312), zmienionej ustawą z dnia 28 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 122);
- b) należności ściąganych na mocy orzeczeń, wydanych w postępowaniu cywilnym przez sądy grodzkie w b. zaborze rosyjskim;
- c) kar porządkowych, nakładanych w postępowaniu niespornem w b. zaborze pruskim;
- d) kosztów postępowania sądowego cywilnego w b. zaborze pruskim;
- e) kar pieniężnych w celu wymuszenia, nakładanych na podstawie art. 108 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341);
- f) kar pieniężnych celem przymuszenia, nakładanych na podstawie art. 45 — 48 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342);
- g) grzywnien, nakładanych przez władze administracji ogólnej w trybie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365);
- h) grzywnien, nakładanych przez wojewodów na podstawie art. 62 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86);
- i) taks, opłat i kar na rzecz funduszu kuracyjnego pobieranych na podstawie art. 34 pkt. 2 i 35 pkt. 6 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 254), w brzmieniu nadanem rozporządzeniem

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 331);

- j) należności, wymienionych w art. 29 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 roku w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego w brzmieniu obwieszczenia Ministra Reform Rolnych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 75, poz. 609).

§ 2. Egzekucję należności przeprowadzają, o ile chodzi o

- a) należności, wymienione w § 1 lit. a) — władze wojskowe na podstawie przepisów dotychczasowych,
- b) należności, wymienione w § 1 lit. b) — sądowe organa egzekucyjne lub organa gminne na zasadzie dotychczasowych przepisów,
- c) należności, wymienione w § 1 lit. c) i d), — sądowe organa egzekucyjne na zasadzie dotychczasowych przepisów,
- d) należności, wymienione w § 1 lit. e), f), g) i h) — władze administracji ogólnej na podstawie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342),
- e) należności, wymienione w § 1 lit. i) — wydziały wykonawcze komisji uzdrowiskowych na podstawie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342),
- f) należności, wymienione w § 1 lit. j) — według wyboru Państwowego Banku Rolnego albo urzędy skarbowe albo władze sądowe.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Skarbu, Sprawiedliwości, Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych oraz Reform Rolnych — każdemu we właściwym zakresie działania.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1932 r.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

582.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 27 czerwca 1932 r.

w sprawie częściowej zmiany taryfy telefonicznej.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 581), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczty

i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57), zarządzam co następuje:

§ 1. W taryfie telefonicznej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 711) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 37 ustęp trzeci otrzymuje brzmienie następujące:

„Zmiany w zaszeregowaniu sieci do tej lub innej grupy, przeprowadzane co rok na podstawie danych o ilości stacyj abonentowych na pierwszego lipca, obowiązują od 1 stycznia roku następnego.”;

2) skreśla się ustęp czwarty w § 37.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1932 r.

Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

583.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 14 lipca 1932 r.

o paczkach żywnościowych.

Na podstawie art. 6, 17 i 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity został ogłoszony w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57), zarządzam co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Dopuszcza się do przewozu drogą pocztową w obrocie wewnętrznym specjalny rodzaj paczek, t. zw. paczki żywnościowe.

Wprowadza się również druki oraz telegramy w sprawach żywnościowych.

§ 2. Do wymienionych w § 1 przesyłek mają zastosowanie, z wyjątkami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia, postanowienia ordynacji pocztowej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 392), z wyjątkiem § 78 tejże ordynacji, jak również przepisy ordynacji telegraficznej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 2 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 275) i częściowo zmienionej i uzupełnionej rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 października 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 814).

II. Paczki żywnościowe.

§ 3. W paczkach żywnościowych można przysłać wyłącznie artykuły spożywcze.

§ 4. Paczki żywnościowe będą przewożone przez pocztę najszybszemi połączeniami pocztowymi lądowymi i wodnymi.

§ 5. Paczki żywnościowe można nadawać we wszystkich urzędach i agencjach pocztowych, a nadto w ambulansach pocztowych, wskazanych przez właściwe Dyrekcje Poczt i Telegrafów.

W urzędach pocztowych upoważnionych przez Dyrekcje Poczt i Telegrafów do przyjmowania paczek w godzinach pozaurzędowych, za przyjęcie paczki żywnościowej w godzinach pozaurzędowych nie pobiera się dodatkowej opłaty.

§ 6. Paczki żywnościowe można odbierać w urzędach i agencjach pocztowych również poza godzinami urzędowymi, a z ambulansów pocztowych, bezpośrednio po nadejściu pociągu, stosownie do zarządzeń Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Przy odbiorze paczek żywnościowych na dworcu kolejowym bezpośrednio po nadejściu pociągu, odbiorca musi wykazać się zaświadczeniem oddawczego urzędu pocztowego, stwierdzającym upoważnienie do odbioru tych paczek.

Paczki żywnościowe obciążone pobraniem można odbierać tylko w urzędach i agencjach pocztowych.

§ 7. Opakowanie paczek żywnościowych musi odpowiadać przepisom § 42 ordynacji pocztowej. Przy opakowaniu paczek żywnościowych należy mieć na uwadze naturalne właściwości wysyłanych artykułów spożywczych oraz porę roku, w której artykuły te są przesyłane.

§ 8. Paczki żywnościowe nie mogą być wysyłane jako paczki z podaną wartością lub jako paczki ochronne.

§ 9. Na paczce żywnościowej i na adresie pomocniczym należy umieścić napis: „Paczka żywnościowa”.

§ 10. Paczka żywnościowa nie może przekraczać wagi 10 kg.

§ 11. Na jeden adres pomocniczy można nadawać najwyżej pięć paczek żywnościowych bez pobrania, jeżeli paczki nadawane pochodzą od jednego nadawcy i adresowane są do tego samego odbiorcy.

§ 12. Nadawca paczki żywnościowej z wartością ulegającą szybkiemu zepsuciu nie może zarządzić na wypadek niemożności doręczania jej adresatowi: zwrotu paczki, dosłania paczki adresatowi do innej miejscowości, doręczenia paczki innej osobie w innym miejscu przeznaczenia, ani też zawiadomienia go o niedoręczalności paczki.

Paczki takie, w razie niedoręczalności adresatowi, sprzedaje się w drodze przetargu na ryzyko i rachunek nadawcy.

III. Korespondencja dotycząca paczek żywnościowych.

§ 13. Nadawcą telegramu żywnościowego (§ 1) może być każda osoba, która zarejestrowała skrót pocztowy swego adresu we właściwym urzędzie pocztowym.

§ 14. Miejscem przeznaczenia telegramu są urzędy w siedzibie starostw na terenie województwa, podanego w adresie telegramu żywnościowego.

Nadawca może żądać skierowania telegramu i do innych miejscowości poza siedzibą starostw na terenie tegoż województwa.

W pierwszym wypadku adres telegramu żywnościowego winien opiewać „Pd” i nazwa siedziby